

Mandskabet, der skal indkaldes til de vedkommende Afdelinger, hvorved de i Mobiliseringstilfælde saa hurtigt, som det er muligt, kunne komme ind til den Afdeling, hvortil de høre. Man er desuden gaaet bort fra Helsingør som fast Garnisonsby, fordi den ligger saa udsat. Vi ere ikke Herrer til Søs, og det kunde meget let ske, at en saadan By blev overrumplet fra Søen, og at dens Garnison ikke i rette Tid kunde komme bort, men kom i fremmed Vold. Men jeg har ikke ønsket, at Helsingør ikke skulde have noget til Gengæld“ o. s. v. Her hævder den højtærede Forsvarsminister altsaa bestemt, at der ikke kunde være Tale om at flytte Garnisonen fra Helsingør. Alligevel tillod jeg mig (Sp. 2778) at fremsætte det samme Ønske, at Garnisonen i Helsingør ikke skulde flyttes til Hillerød, og at begrunde det, men deroverfor tog den højtærede Forsvarsminister igen Ordet og udtalte (Sp. 2822): „Jeg har ikke fundet det forsvarligt at lægge Rammerne til 3 Batailloner fast garnisonerede i en Kystby, der er saa udsat som Helsingør. Af militære Grunde har jeg lagt disse Rammer hen til et andet Sted, hvor jeg fandt det passende, militært set, at indkvartere dem, fordi den Rayon, der hører under disse Regimenter, kan indkaldes dertil og mobiliseres saa hurtigt som muligt, om det skulde vise sig nødvendigt.“

Altsaa den højtærede Forsvarsminister fandt det af militære Grunde ikke forsvarligt at lade en Garnison blive liggende i Helsingør. Da vi nu ere komne den Vej, at vi have faaet denne Sag virkelig frem til Behandling ved et særligt Lovforslag, er dog det Krav, som det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) og jeg gjorde os til Talsmænd for, da denne Sag sidst var til Behandling her i Tinget, allerede imødekommet, idet Helsingør skal vedblive at være Garnisonsby. Vi skulle se, at Fædrelandet bliver bestaaende alligevel. Det gaar saamænd meget godt, selv om der bliver ved at ligge Garnison i Helsingør. Der kommer ingen Kat og tager den Mus, fordi den er der. Og der skete saamænd heller ingen Ulykke for vort Fædreland, om Garnisonerne bleve liggende i de to andre Kystbyer, Nyborg og Fredericia. Nu da vi en Gang ere komne ind paa at lade Garnisoner ligge i Kystbyer, saa lad os følge den Del af de sagkyndige, som siger, at det er allerbedst, at Garnisonerne blive liggende i Nyborg og Fredericia. Det er lykkeligvis saaledes, at vi behøve ikke at strides om, hvem der følger de sagkyndige, for det gøre vi alle,

der er altid nogle sagkyndige for alting. Ved at lade Garnisonerne blive, hvor de ere, spares der mange Penge, og jeg maa sige, at det er kun et Skridt videre i den Retning, hvori vi nu skulle gaa, naar man lader dette ulykkelige, pekuniært og finansielt forpinte, Land faa Lov til ogsaa at spare det, som kunde spares ved, at man ikke flytter Garnisonerne fra Nyborg og Fredericia.

Endnu skal jeg blot udtale min Glæde over, at denne Sags Behandling nu er kommen frem, som den er, ved et særligt Lovforslag. Da vi sidst talte om denne Sag, blev det fra vor Side hævdet, at Sagen burde ordnes ved Lov, men som man kan se Sp. 2737 i Folketingstidenden, afviste den højtærede Forsvarsminister bestemt ethvert Krav om, at dette Spørgsmaal skulde ordnes ved Lov. Jeg har Hærløven, sagde den højtærede Forsvarsminister, for mig, og i Hærløven staar der, at Garnisonerne skulle flyttes. Jeg behøver ikke andet end nogle Penge at flytte dem for. Derfor kommer jeg til Bevillingsmagten, til Finansudvalget, og derfor kommer jeg paa Finansloven og siger: Bevilg mig de fornødne Penge! Der er ikke Tale om, at jeg skal hæve nogen ny Lov. — Det blev ganske afvist, dette Krav. Og nu staa vi dog her med et særligt Lovforslag, og jeg tror, det er overordentlig godt, at vi staa med et særligt Lovforslag. Jeg haaber, at dette Lovforslag skal blive underkastet en grundig Behandling i dette høje Ting, og at man i dette høje Ting skal være saa forstandig nu at gøre det næste Skridt, efter at vi ere komne saa vidt, som vi ere, og helt stoppe for denne Garnisonsflytning.

Sagen kan nu tages op til en samlet Overvejelse, og der er meget at spare. Ikke alene kan der spares de 2½ Mill. Kr., som skulle anvendes paa forskellige Maader straks, men der er ogsaa de 400,000 Kr. at spare, som ville blive givne ud om Aaret til Militærvæsenet, naar denne Garnisonsflytning skal finde Sted. Thi det er jo, som vistnok det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) allerede har gjort opmærksom paa, ikke rigtigt, naar de aarlige Udgifter her i Motiverne opgøres til omtrent 322,666 Kr. Dertil kommer Renten af 2½ Mill. Kr., som i alle Tilfælde maa regnes til 100,000 Kr. Altsaa, den aarlige Merudgift ved denne Garnisonsflytning bliver over 400,000 Kr. Og da der ikke er nogen som helst fornuftig Grund til at flytte Garnisonerne, er det ikke mere end rimeligt, at man i vore økonomisk vanske-